

శ్రీరాధారాయణ తత్త్వాను

దీనిని

శ్రీవిజయనగరాస్తానవండితుఁడగు
బ్రహ్మశ్రీమదాదిభట్ట నారాయణదాసుఁడు
విరచించెను.

చెన్నవ్వు తరి:
వైజయంతీ మద్రాశాల్
కుత్తు తమ.

QAU 8/31
NAR / S
- 26/5/46
- 25.3.73.

MADRAS:

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS.

32, MOUNT ROAD.

శ్రీ

సూర్యనారాయణశతకము.

७

ము॥ ప్రత్యషంబుగనీవులోకమలరింపం బెంపద్రుంపుభళీ|

నిత్యంబుబొడగాచుచుండియుజనున్ని భక్తులైయుండిబో|

కత్యంతంబును లేనిదైనములనూహంబన్ని సేవింతులో|

స్తుత్యప్రాభవయే మొక్షభువనబంధూసూర్యనారాయణా||

१३.

८.

ము॥ అరవిందప్రియనీవుదూరమగునష్టయ్యయ్యేదుర్వాంతదు|

స్తరఘోరాంధతమిస్మగ్నమయిభూతవాతమాపత్తురం|

పరలాబొందునునీసుతత్వమెడలింపన్నర్యమునూన్యమా|

సరయన్ని వెచరాచరంబులుమహాత్మాసూర్యనారాయణా||

९.

శా॥ జాయలోచులునిద్రలుఁగలలుకాసల్వతరోగంబులు|

న్నాక్రూరశిలీముఖప్రబలసాతాపంబులుక్క ఘోరఫుమా|

కారావంబులుదిగ్భుముల్చినమాహాల్పీండలుంబూచులు|

స్నిరమ్యతపమందుగల్లు తెటుతండ్రీసూర్యనారాయణా||

३.

ము॥ వనజంబుల్కనువిచ్ఛినూడుగలువల్విఁడ్నమంబుడై|

ల్మీనిజ్కంబులుగూడుడై మైరులకున్నేదీగెలల్రాడవే|

ఉన్నసునానావిధపక్షీసంఘములుపాడ్న్నాపను ల్మ్యుఁడ్నీ|

‘వనురాగంబునదూర్వనంబొడమెదయ్యాసూర్యసూర్యనారాయణా||

१५

४.

ము॥ నలుసైనభువిలోనజూపిపరిమాణం బెంతయోకల్లుచు|

క్కలక్కంజాటోనరించిభూమిజలమింకంజేసిథారాధరం|

బులమింటంగలిగించిభూన్యమునకుంబ్రోలేరుగల్పించురా|

యెలమిన్నికరకోశలంబహామామూసూర్యనారాయణా||

५.

ము॥ తమనుంగొట్టుఫిరంగిసుండయవధూతలోప్పుకైవల్యగే॥

హామాషేవృత్తనిదానమాసకలలోగారణ్యచావాగ్నిచా

క్రమమందేహాధరాధరప్రబలవజ్రంబాత్రిమూర్తిస్వరూపా

పమయింశెట్టులనిన్నుచిల్యేగలనప్పుసూర్యనారాయణా॥

८.

ము॥ అవురాయోజ్మమతాబుపోల్చునుదయూస్తాదివ్యయిందేరిని

న్నువిలోకింపుగవచ్చుదక్కుసభమందుంజూడశక్యంబుగా

దువివేకింపుగాల్యవార్థకములెంమంజల్లగానుండియి

బ్యావిసంతాపముఁజేయలేవిదినిజంబోసూర్యనారాయణా॥

९.

ము॥ నిరతంబున్నినుగోందఱజ్ఞజనులగ్ని వాప్రకంబంచుగ్గొం

దఱులోకాయతనేత్రమంచుమతికొందర్తప్తసౌవర్ణభా

సురగోళంబనికొందఱున్న్యమణివంచుఁబాపులేనోల్చుచుం

డిజాత్యంఘులుదంతినాధువలేదండ్రీసూర్యనారాయణా॥

१०.

ము॥ తొలిరంగెద్దియులేనిసీకిరణసుదోహంబువాశీకరం

బులనానావిధవర్ణయక్షమగునప్పోల్చున్నిరాకారసి

ర్షులనిర్మేషితనిత్యకేవలసరబ్రిప్తంబునీవయ్యని

మ్యులమాయంబలునూపులంజైలేగెదబ్బోసూర్యనారాయణా॥

११.

ము॥ ఉదయూదిన్నినుజూచినంతవెజునెంతోపాఱుచీకట్టువెం

టఁదగుల్చీప్రభకోడివానిదగుకూనల్చుములన్నీడ్తై

యొదుగన్వానినికేయతల్లికడకోపూశూమునంబంపునీ

దుదయన్నాతరమాగణింపగుణసింఘూసూర్యనారాయణా॥

१२.

ము॥ సహంబెవ్యరికైనవృద్ధియునునాశంబంచుసూచింతుపీ

వహపోతూమృనఁయుట్టిపశ్చిమమునందసంబునుంబాందిప్రా

త్వీహమున్నోకవిడంబనార్థమయినిత్యైడైవైతభావంబుని

త్రోనెప్పారియువేసకాఁడవయియన్నాసూర్యనారాయణా॥

१३.

ఇ॥ నీవైక్కండవనాదికారణాదవ్యస్తి మాయసంభూతులో।

జీన్నిల్లజ్జవనంచుసర్వమటుయోచిపంగనిత్యప్రమో।

దావప్పబ్బజగంబునందుభ్రమచేనత్యంతమున్నోకము।

న్యావింతురైలివందియునైలియక బ్యాసూర్యనారాయణ॥

८५

మ॥ ఒికచోమందతయొక్కచోసమతవోక్కంటఁదీక్షుత్యమిం

కొకచోనన్నియునుంగ్రమంబుగసదాయొక్కచోగల్లియు।

న్యుకటాభావమదృశ్యదృశ్యగతియున్నాపించుజ్ఞానంబునీ।

యకలంకధ్యతిమాడిటినిజ్ఞగతినయ్యసూర్యనారాయణ॥

८३.

మ॥ కమలాళిన్యుకసింసుఁజేయునెడశ్యంగారంబుహస్యంబుము।

ర్దమమందేహతమిస్రమారణమునన్నోదాద్యుతోద్విరసం

క్రమధీభత్సుభయానకంబులులపత్రామ్యమందావకీ।

నమహాభక్తులయందున్నస్తగిరిపొంతన్నాంతభావంబునీ।

వమరంజేయుదునిత్యనిగ్గాపుడ్వైహసూర్యనారాయణ॥

८४.

ఇ॥ నీకంటైన్నజీవేనులేదయిననిన్నేనీవునానావిధా।

స్తోకస్తావరజాగమాఖలజగచ్ఛద్వింబుగాఱున్నచు।

న్యుకన్నత్వరజుస్తమోగుఽములన్నిషింతువాహకల।

స్నేకంబెల్లమనంబెయైనగతినొతోసూర్యనారాయణ॥

८५.

మ॥ తరమానీదగుదిష్యతత్యమిదమితమ్ముచుయోజిపనె।

వ్యరికైనన్నటియూహాసేయుకొలదిన్నబ్బల్లాతుసందిగ్ధమో।

నరమన్నమ్మదిదీనినిశ్చలముసేయునాదుగాలోమము।

నురినిల్పన్వోషమెట్టుల్లారజనరక్కాసూర్యనారాయణ॥

८६.

మ॥ సరపిన్నేఘుములందుజంచలతనతుత్రంబుల్లఁదేజము।

న్నటియున్యోడివిచాతవేదునెడజోయైత్తాన్నిపూరముగంప్రమనం।

దురహింజూడై యునేత్రగోళములయందు నైక్కవర్షంబులా

దీరభూతంబులఁగ్గొనీవలనఁగాదేసూర్యనారాయణ॥ ८१.

శా॥ ఏకే మేకయినట్లుసంసృతివదీయేచ్ఛకృతంబయ్యనా।

కాకల్చించెనుశోక బంధమనసేలామెట్లవేదాంతినీ।

వేకార్యంబునుగారణిబనుచునిన్నే సిత్యముంగొల్చినీ।

యూకారంబునభ్రష్టైడుండఁబరమాత్మాసూర్యనారాయణ॥ ८२.

ము॥ మనస్తదర్శిమందుమాత్ర మెతలంపజ్ఞాడవచ్ఛిష్టగా।

బునుబల్మాయుసుమపిదానివెనువైపుర్ఖోలిశూన్యకృతి।

స్తమపచ్ఛిన్నాఱేవృశ్యమిద్దిమృగత్తల్లాషైఖరిన్నాయయా।

ననఫూనీవెసమస్తాంక్షివిమహాత్మాసూర్యనారాయణ॥ ८३.

ము॥ సరిగాబాధ్యలునిస్తు భావముగహంసల్పత్తుగాదాడైకు।

ల్పరమాష్టాతిగాబహుప్రకృతిగాఁబల్మాయుసంఖ్యల్పదా।

ధరమిగామాంసకులైగ్గాగఁబరంధాముబుగాయోగులం।

మరునేనొమతీనీవెసర్వమనియందుమాసూర్యనారాయణ॥ ८४.

ము॥ పరఁగ్రీవులుసంచరింతురథగోధ్విప్రక్రమత్వంబుగా।

నరయన్యోండియునామమాపములుశూన్యంసుంచుసూచించుద్వా।

త్రైరముల్యంప్రగ్నింటికొప్పాదగురంధ్రస్తోమముంజూచ్చియా।

దీరభ్రాతాషుపరీవృతంబులయిథాత్రిమాసూర్యనారాయణ॥ ८५.

శా॥ నీభ్రష్టండగువాఁడెనూఁబలశాంతిష్టైగ్యలట్టీయతుం।

ఁథావింపఁగసర్వభూతసముడైనత్యంతసత్యప్రతుం।

ఁథవ్యప్రతిభాన్వితుండగువదాన్వీశేషుఁడైథ్యాతపు।

తాథిఖ్యండగుదీరజ్ఞవియగునన్నాసూర్యనారాయణ॥ ८६.

ము॥ తలఁపన్యోఽివితాననిజ్ఞగమసండర్భంబుగానిత్యని।

ర్తులసంపూర్ణనిరీహనిగుణపరిబ్రహ్మంబునీవయ్యని।

ట్లులగావించెదవన్న నమ్మకమదెట్లులోచుల్లాకంబులా

న్నలుపన్నిత్తముకన్న కారణమెదన్నా సూర్యనారాయణా॥ ७३.

ము॥ అనయం బార్తులఁబెంచుగల్లనలుకండన్నాయవిత్తార్జునం

బునుగైనోడుపరోపకారమునుసట్టు సైద్ధలంజేరిసా

ద్వినయంబున్ననుపర్చుభూతసముఁడోదెల్లాబుగానీయశా

మ్ముసుగ్రీర్థించుదేంచుసజ్జనుడుబాబూసూర్యనారాయణా॥ ७४.

ము॥ దయతోఽభ్రాషలనెల్లన్నాత్తవలెసందర్శించుచున్నాధుసం

వయముంగోల్చుచుసూన్నతంబనుచుయుష్టత్వాదపుకేరుహా

ద్వయమున్నికి లిభ్రకిమైసతతమున్నాయనించుపుణ్యత్వాడే

భయమున్నాందడునీకృపామహిమనప్పసూర్యనారాయణా॥ ७५.

ము॥ సరిగాసంపదగల్లునస్యాదుమనోసౌఖ్యాన్న తింబాందిపా

ల్పుఱుసర్వజగంబబద్ధమనిసంభావించువేదాంతియా

గ్రిరకష్టాబుజివంతవచ్చు సేడన్నార్థింగుందిసంరక్షుకై

పరులన్నోడువివేకముందొలఁగియప్పసూర్యనారాయణా॥ ७६.

శా॥ నీకం తెన్నాత్తిదిక్కు లేదువడినానేరంబులనైనచిమూ

లోకంబందుననంజరంబునిచియేలోపంబురానీకనణా

నీకీర్థింబకట్టించనిమ్మకడునిన్నైనమ్మకోన్నాఁడనే

నీకుంబిడ్డఁడసుమ్మజ్ఞాపకముగోంటేసూర్యనారాయణా॥ ७७.

శా॥ నీదాసుండగువానికాపదిలురానేరాపైకష్టబ్బినా

నూడిన్నై భులునిల్యనాన్నలువడినెంతోదూరుమైపోపుత్వా

త్వాదాంభోరుహాచింతనోపథముదప్పనేమపాయంబువే

రేదైనన్నవరోగమూడ్చుటకుఁడండ్రిసూర్యనారాయణా॥ ७८.

ము॥ అకలంకంబగునీమహిమహిమనత్వంతప్రమోదంబుతో

సకలశ్రోత్రుసుఖాపహంబుగలసత్పుంగీతసాహిత్యభా

సూర్యనారాయణశతకము

వృక్షాకల్పనఁజేయుచాసులకుదీర్ఘాయుశ్శుభార్గోగ్యము।
 ల్వీకటాభీష్టములన్నియుంజెలఁగనీరాసూర్యనారాయణ॥ 27
 ము॥ తొలుదౌల్చన్యనితాదిభోగమలివెంతోబల్సుభాసము।
 ల్వలఁగాత్మణభంగురంబులటుమిఁదనీరనుభాకరం
 బులటంచుంబలుమాజెత్తిగియునుస్వేషంబుతోమానలే।
 రిలనాబోటులిఁకెల్లుకుచెదవైతండ్రీసూర్యనారాయణ॥ 30.
 ము॥ కట్టముఁరుడేదామసుండరురహంకారుండనష్టుండనే।
 నిట్టులేచ్చునుబడ్డుగ్రుడ్డిపశువ్వెట్టదానినాడంబుగి।
 స్వేష్టంజాలక దేహాయుత్రగుంమంటిన్నోహళోకంబుల।
 నీఖ్టిల్లాదుచునెట్టుప్రోచెదవైతండ్రీసూర్యనారాయణ॥ 31.
 ము॥ బండ్రాతిన్నరఁగిఁపజ్ఞాఎడుఫునధ్వనంబుతోభాస్కరా
 పుండ్రాంచన్నుఖపనీపయశమున్నోల్పురఁగీరించున।
 స్వేష్టంబాకఫమంటనీకకరుణ్ణుట్టించిరట్టించుమో।
 తండ్రీసాశ్రితలోకభాంధవమహాత్మాసూర్యనారాయణ॥ 32.
 ము॥ అయియోనీపయిభ్రక్తినామదిదృథంబైనిల్పుంటన్నదా।
 మయికింగుంచెమునాధగ్నేనప్రుడిమైమర్యిభైష్యము।
 న్యయమూధాత్ముడన్నోనవ్యలసేవావ్యానీన్నగాకెవ్యఁడా।
 రయైదృష్టంకుభవాధిమాన్మంటకునోరాసూర్యనారాయణ॥ 33.
 ము॥ అవురాసర్వచర చరేశుడనునిత్యానందతేజోమయం।
 డవుకారుణ్యపయోధివంచునినువేడ్కున్నమ్ముకొన్నాడన।
 న్నువిలోకింపుముచల్లగాభయములన్నోలునీకన్నది
 కైవరున్నారుమొత్తాలకించుటకుఁడండ్రీసూర్యనారాయణ॥ 34.
 షా॥ నాభీతిందొలఁగిఁచిపక్కుననునన్నవ్వించినావద్దిరా।
 నీభక్కావనచాతురింబాగడఁగానేనెంతవాడన్నతీ।

లోభుండంగదుమూర్ఖుడైన్నపబుఁడైన్నొకేశపద్మాపతీ|
నీభృత్యండనునున్న నేమఱకుతండ్రీసూర్యనారాయణా॥

34.

ము॥ వర్షంబున్నడనీయ కాకసమానవ్యుథింబుగావారిదో|
తృప్రంబుగలిగిఁ చెదేలనిటులుబ్రహ్మివిధానంగదుణా|
పూర్వంబుంజెడిప్రాణలెండైనుఁద్వరప్రస్త్రీంచుమాతండ్రీబ్రు|
ప్రార్థిప్రస్తువనీయమానకరుణాఘ్�యసూర్యనారాయణా॥

35.

ము॥ సెత్తినీలకునైసమసజగమల్నీ లోనఁగలిపించుచు|
నృరిగావేదముథింబునన్నీజలకున్నర్తవ్యముండెల్పుచు|
న్నుజీకూటన్నుడైవైననీదుపదపద్మంబుప్రదిన్నెల్చునా|
నృరితంబీపయునంటనీసుశ్రితబంధూసూర్యనారాయణా॥

36.

ము॥ జలమందజ్ఞత చేజోరంబడిశ్రమన్నానున్నచీమన్నాపా|
స్ఫురుమాణోడ్డున్నవైచినందినుగనాపంబద్దియుంజేరుసా|
ణ్ణీలదుప్పార్యములఁదుమున్ననునీవెంతోదయన్నేల్చినా|
న్నాళిరాసల్పైదనేరముల్చియునప్పాసూర్యనారాయణా॥

37.

ము॥ కలలోనీదగుదర్పనంబిడిమహాకారుణ్యముంజూపినా|
కలరన్నిమప్రసాదమిచ్చితివిమాహాకానిరూఢిన్నపా|
ద్వాలసద్భుక్తిమహత్వమున్నిగులన్నీన్నానవుల్పుమ్మనా|
ణ్ణీలమిన్నాయెడవిఘ్యశక్తినిదుతండ్రీసూర్యనారాయణా॥

38.

శా॥ నీరంచెంతయులేనియప్పాడుకడున్ని శ్వాస్మైప్రాణిసం|
చారంబేమియుగానరాకమతీనిస్నారంబునౌచోటవాః|
పూరంబ్బహాతాత్తుజంతులుముదంబుంజూపుచందాననీ|
కారుణ్యంబుననార్థలండెదరువేష్టన్నాస్సార్యనారాయణా॥

39.

ము॥ యుక్తాయుక్తమెత్తింగియున్నిహితులైన్నెన్నామార్థబోధించినణ|
నక్తంబుందివమున్నాతాశుములకున్నంతాపముంబిందియు|

న్భక్తిన్నిన్భజియించుచుండియునుమా నంజాలమస్సంగమా।

స్తకిన్నికైనైబోవృశితరక్షాసూర్యనారాయణా॥ ४१.

ము॥ పెచుకొండందలక్రిందఁబెట్టుక్కానియుర్విప్రాలకైదేవులా।

మునటుల్మామకచిత్తసద్గమున నెష్టున్నామున్నాన్నటిని।

న్నునజప్రాశితవత్సలున్భవనబంధున్నానియోగ్యమి।

మునినేమర్యాభిషక్తులస్తలఁపనేలాసూర్యనారాయణా॥ ४२.

ము॥ శ్రీష్టాచారముసల్ప లేనుమఱిదు శైష్టవీదన్నాలబల్చ।

నష్టంబూదియుసీపదాబముల డెందంబుఁగడున్నిల్ప లే।

నిష్టంబుండియుఁదెన్నెట్టిగియునుమర్యుల్తిన్వడిన్నాననే॥

గట్టాత్మండనుగాఁచెదెట్లుననునింకన్నార్యనారాయణా॥ ४३.

ము॥ సరిగానీదగుభ్రూఁడంతయుయథేచ్చన్నర్వభోగంబులా।

నిరకాలంబుసుఖంచిశాశ్వతయశ్శీర్ణిగాఁచియబ్రంబుగా।

స్థరపైదానణిమూదివైభవములస్తస్పర్చియాపిమ్మటు।

న్నరినీలోనలయంబుఁజెందఁగలఁడన్నాసూర్యనారాయణా॥ ४४.

ము॥ సకలజ్ఞానముగల్లఁహేయఁగలయాచార్యందునీకం తెవే।

రికలేఁడంచుభవత్పదాంబుజములన్నోతీరమఃదుంచినా।

మ్ముకతోడంభజియఁచుదాసులకునిమ్మాసర్వవేదోరుశా।

స్త్రీకళానైప్రసీలోకులద్భుతముఁజెందన్నార్యనారాయణా॥ ४५.

ము॥ ధరణిన్నిపదభ్కియందలిమహాత్మ్యంబిట్టిదంచెలుపా।

మరకోటిందెలుపుగనిన్వరములంప్రార్థించితింగానియ।

దీరణీదాసునికైహికార్థములుప్రీతిన్నల్ప లేవెట్టుభం।

భరముఁగ్రతిమపుషుముల్లనుపునప్పస్సార్యనారాయణా॥ ४६.

ము॥ తనరంగాభువనైకసుందరవఫూదంతచ్చదాస్యదనం।

బునకైకాముత్రిలోకరాజ్యవిభవంబుంబూందఁగాఁగాదుశా।

సూర్యనారాయణతకము.

८

స్తుతిసిరూఢప్రతిథావిజేషమగుపత్యసోరికాదక్కట్టా|

నినుసత్యంబుగ్జొడకేచ్చదనుదండ్రిసూర్యనారాయణా॥

४२.

ము|| అరయన్నానునజ్ఞమంముగలదుఃఖాగ్నింగదున్నేపెదు|

నృగునైహికభోగవాంఘయనునాజ్యంబట్టులౌటన్నవ|

త్ఫురుణవృష్టినిమాముకీనభవసంతాపంబుజల్లార్చిన|

స్వరగాయబోషుమునీకుమ్రేషుకైదనుదేవానూర్యనారాయణా॥

४३.

ము|| అవనిన్నానవజ్ఞమందుగలనోఖ్యంబెన్నాగానెల్పుతో|

కవిథానంగదుసన్నాచోదుదకుదుఃఖంబెక్కువోనేటిపో|

స్నివలెన్నావునమామకానుభవమాలోచించిసునారవా|

ర్థివడిన్నాచైదనీక్కుపాతరణిచేశ్రీసూర్యనారాయణా॥

४४.

ము|| ధనమారాదుదురాశపోదుపరతత్త్వజ్ఞానమాలేదుయో|

వనమానిత్యముకాదువార్ధకమునస్వామాక్షియోజేమజీ|

వనమాయెన్నాగబాదుదుఃఖములకుంబల్లాఱట్టుల్లావున|

స్నినునేగొల్లున్నికేలవాదుదయుగ్నిసూర్యనారాయణా॥

४०.

ము|| తనరంగాబరిపూర్ణభావమునమద్వాల్యంబుశ్రావన్మా|

తనమాయోవనసన్నిపాతదశచేతన్నాంతచిత్తుండనై|

తినయానేవయసిస్యాదున్నదురనెంతేబుద్ధియున్నట్టుటు|

క్కునుగస్పాట్చుచికేమినేనగుదునెక్కుసూర్యనారాయణా॥

४१.

ము|| అవురాగోంగళిలోనదించుదలపోయన్వోండుకల్లెక్కసే|

యువిధిందప్పులువట్టుచుందుకడునన్యోన్యంబువిభ్రాంతులై|

యవనింబంచేతమానులౌజనులుమాయూకల్పితంబైనయు|

భవమందెట్టువివేకమబ్బుగలదబ్బసూర్యనారాయణా॥

४२.

ము|| నీవేదిక్కనినమ్మిసర్వమునకున్నిపైభరంబుంచియే|

త్రోవ్రేషునెఱుంగబోకజగమందుఁగ్రుమ్మఱంబూనిత్యా|

తైవావైభవమిట్టిదంచుబ్రజక్కునైల్పంగయత్తించునా

స్నీవెట్టిష్టములిచ్చిపోచెదవైతండ్రిసూర్యనారాయణా॥ १३

శా॥ ఇమ్మాడిస్త్వవదీయనామసుధంగ్రోలింపన్నదాతుచ్ఛభూ

గమ్ముంజితముగోరుమోదకమువేడ్కు స్నేహశ్వానంబభూ

దమ్ముందబ్బునమెక్కునేగునటులిథ్యాత్రింభళీసైడధా

ర్మంబున్నానుపనేరిశక్యముమహాత్మాసూర్యనారాయణా॥ १४.

శా॥ ఉత్సాహంఖునఁదావకీనయశమెంతోఽంకులప్పంగను

వ్యత్సంగీతకవిత్వావైభవముచేతంజాటఁగాఁబూనితి

ప్రాతుర్యంబుద్భాలంగియొల్లప్రజన్మన్ననించున్నిఁవుబా

ల్యాత్సీయంబునఁగ్రోచుమండునదియప్పసూర్యనారాయణా॥ १५.

మ॥ గుత్తిగానిన్చజియంపకెంమకిటులంగోంతేమ్మకోర్కుల్లుఱీ

న్నుఱీమళ్ళింతలుఁనిపోనియనుమానంబుల్ముథాచేష్టలా

దిరనావశ్యముగాకయొంతయునుమచ్చిత్తంబుగల్పించెడి

నురిగాఁయెడదీనిప్రిప్పామికసైనన్నాసూర్యనారాయణా॥

१६.

మ॥ సమతన్నొకులక్కెల్లభూతవయయున్నత్యంబుబోధించుచు

ప్రమణాన్నిదగుక్కిరాల్గరఁగగాసప్రోధిచేజాటుచు

స్ప్రీమదంబొప్పఁబరాంగనావిముఖతన్యర్తించుచున్నిఁహ్మాచా

ర్యమునేసల్పైదనాముదోడుపడుమన్నాసూర్యనారాయణా॥ १७.

శా॥ దౌన్నత్యంబెదవైందసీవిమలదివ్యాహారముంజూపినా

కెన్నిండీవభయంబూసంగిమతినాయిష్టంబులందీర్చైదో

చిన్నిష్టేనినునమ్మకొంటినికసీచిత్తంబునాథాగ్యమో

యన్నావేల్పులమిన్నలోకములకన్నాసూర్యనారాయణా॥

१८.

మ॥ భళిరాయెన్నివిథాలఁజూచిననుసీపాడంబుదక్కున్యమీ

య్యులలోఁడింత్యముకాడటంచెఱుగఁబోకెంతేవృథాయానము

స్వలుమోసంబుదురంతళోకముదుదిన్నావించుకాంతాధనం
బులకాసింతురునన్ను బోలుజపులబోసూర్యనారాయణ॥ ५८

ఛ॥ నిష్టాపట్టముచెల్లబోదకటుఖానిర్భుగ్యచిత్తంబునం
దుష్టార్యంబులాశానదంచిపయికెంతోనక్కనైచ్యంబులా
మృష్టాప్రేమయుశూన్యహస్తములునెంచుసూపకుండన్నహా
నిష్టాధ్వర్యక్షతఁబొందరాదుగదతండ్రీసూర్యనారాయణ॥ ८०.

మ॥ ప్రతిపాదంబుప్రమాదయుక్తముయైప్రటునుర్జ్ఞానం
యుతమాచుక్కుభంగురంబయిమజెంతోబల్సుభాధానహా
బ్రితుకున్నమ్మివృధాపయాసమునస్వస్సుప్రాయసంసారభా
గతతిన్నానఁగలేనెఱిగియుశుభాంగాసూర్యనారాయణ॥ ८१.

మ॥ అలరంగాజగమెలవెఱ్ఱియైకదాయావెఱ్ఱికిన్యేవిధా
లిలలోనెవ్యనిపిచ్చివానికిముదంబెంతేనియున్నాదము
జ్యేష్ఠమైనఁగదుహనిసల్పమజిశాంతంబైనైధ్యానము
న్నలిలోకోపక్కతింబానర్చునిజమన్నాసూర్యనారాయణ॥ ८२.

ఛ॥ భూతాదర్మమువంటిమాయయైడసంపూర్ణైకజివుండుప్రా
స్ఫీతంబైనప్రవృత్తిచేదనుజగచ్చిత్రంబుగాసూచిమో
హామిక్రాంతుడునైనివృత్తిమెయిస్వియాదైవైతభావంబుసం
ప్రీతింగామనటంచునెంచెదనుదండ్రీసూర్యనారాయణ॥ ८३.

ఛ॥ వేదాంతంబునకున్నిజానుభవముర్మింజాలమారంబునిః
భేదాదైవతమదేడయ్యులభవాగ్నింగుందునేనేడుఖా
భేదజ్ఞానముదేహమున్నవఱకుంబీడిఁచెదున్నున్నునిః
కేదారిన్నఖపెట్టఁజొలెదవుతండ్రీసూర్యనారాయణ॥ ८४.

ఛ॥ త్వద్దివ్యాంప్రేసనోజభ్కియైడప్పున్నర్యవేదంబులా
న్నసుల్చుత్తిగ్రసీచినంజనుడుతన్నుందానెఱుంగండుహా

యద్దంబందునడక్కగన్నగవస్తీయాకారముంబూచు బె।

టైదేశంబుననైనవారయగుదంప్రీసూర్యనారాయణ॥ ८५

మ॥ కనుచుండున్నఖదుఖుపములజాగ్రత్స్వప్ను కాలంబులా

గ్ననలేఁడెయ్యదియున్నష్టప్రిధనకాంతాలగ్నుచిత్తుండుకా

నినినుంగొల్చమహాత్ముడ్జగములన్నిత్యంబువీష్టించియు

న్ననమందండ్రాడీఁకేవికాగములనైనన్నార్యనారాయణ॥ ८६

మ॥ పనినాసింపకయేమహాత్ముడుమనోవాక్కాయకర్తంబులా

న్నినుసేవించుచుండునోయతనికిన్నిత్యంబుగామాదిశ।

త్రునికాయంబెడయోనువెండియున్నరూపంబుగాలోకమో

ల్నిరూపించుప్రబమోదకారియయీలఁసూర్యనారాయణ॥ ८७

మ॥ జగమందెల్లక్రియల్నిజంబుగభవత్సంకల్పమాలంబులా

న్నుగడున్నాథిగనమ్మాభాగవతుఁడెందుభైనైదమోదంబులం

దగులంబోవకనాష్టిమాత్రుడయియానందించుస్తికికికా

న్నగడింపన్చవవాథితారకమెదన్నాసూర్యనారాయణ॥ ८८

శ॥ దీపంబెట్టిరులన్నురూపముగనెంతేప్రబజ్యలింపించునో

నీపైభైకియటుల్నదాత్మమయమున్నేజేయుగామాదులఁ।

హాపద్మాధిపనిత్యత్రప్రికయీధ్వనంబుదక్కస్విమా

ర్మ్యపాయంచిసుమంతయుంబానికిరాదోసూర్యనారాయణ॥ ८९

మ॥ సరిగావేదములెల్లరువ్వియునుశాస్త్రింబుగ్గుమైసియు

గ్నురుబోధల్వినియున్నజానుభవమున్నోధించియున్నద్విఁడె

టైఅుఁగున్నిదగునిత్యత్రప్రమాయెండన్ననంజాలునే।

ధరనెందైననుగ్రస్తుడుబపరమాత్మాసూర్యనారాయణ॥ ९०

శ॥ నాకుంబ్రహ్మకథేదమంచజగమున్నలంచుప్రభాల్మాలిపే।

రాకంటింబాడిభిత్తమెత్తున్నసాహంకారికిన్నెత్తమో

ట్లోకప్రంబుగ వ్యాససూత్రములగుంటు లైట్టివరించఫీ|

యూకందంచినచియ్యమబ్బు తెఱులబోబు సూర్యనారాయణా॥ २१.

ఛా॥ ఊహపోవాలు శాస్త్రశ్రీభోధనములు న్యు త్తుల్క్రీతుస్మానము|

ఎస్సిహమ్మంచువచిఁచుటుల్యుధలు సత్యపజుందయన్నదియు|

శ్రూహంబొప్పుగ భక్తితోభవదునఁచన్నామసంకీర్తనం|

భాషాసేయకమోక్షమబ్బు తెఱులయ్యాసూర్యనారాయణా॥ २२.

ఛా॥ ఏలావేయువిధాలయుక్తలిఖితీఏస్సికజ్ఞాంబులా|

గీలంబన్ను చుచ్చే చుచుందునుముచుఇ గ్రీడించుచున్నావటం|

చోలిన్న మ్యుత్యదీయపాడ్భజనంబొక్కింతయున్నానన్నా|

బాలమ్ముచినస్త్రీముచినసరేనాసూర్యనారాయణా॥ २३.

ము॥ ఒకపేళందన్నానలేనిజగమెంతోల్లిలక్కెపన్నిమూ|

మకమాడందమవస్తుల్లెల్లబదుచుంబుల్లాటువేరొక్కుపే|

శకునిశ్చింతతనుంచునీవునుమతాలాగ్సిప్రపంచంబుఁదా|

ప్పకసీయం దెతలంచియుందలఁపవప్పాసూర్యనారాయణా॥ २४

ము॥ ధరణింజీకటిపేళదవ్వువెలుగుందర్శించుకందోయికీ|

న్యుషీయేనస్తున్నలైనఁదోచనటునీఁధ్యానించునవ్యానికా|

దీర్ఘమాస్సికపికారముల్లదిరపంతేనింగన్నావుగా|

యరయంగాదనశీవితంబునమహాశ్రూసూర్యనారాయణా॥ २५.

ము॥ అమరస్సాగరునుండిదానిదగుచాయన్నేరుసేయంగశా|

క్యముకాన్ములనిజగంబెడసరాదయ్యారెనిన్నుండిచా|

క్రమునంగోణమురీతినాదయగుగనీత్తై శ్రీలోక్యమేపారినా|

శమునీయందునఁజెందుచుండుబరమేశాసూర్యనారాయణా॥ २६.

ము॥ స్థిరతన్నాత్మీకభక్తిమాస్మముననిన్నేవింపగాలేనియా|

నమఁజెంతోజద్దైనశాస్త్రశ్రీచణ్ణద్దైనస్తేదుకార్యంబహు|

ధరసాహింపఁగ్ గ్రుడ్డిక్ సైరచినన్నామూసికొన్న ను శేరే |
 చరితాధ్యంబిసుమంతయుంగలగ్ గీశాసూర్యనారాయణ || २२.
 ము || అకటానీపయి భ్రుకియేభవహంబంచున్నదుమ్రాధిసే |
 యకమచ్చిత్తమి దేలతావక మరూహ్యాదై వైతతత్వంబుఁబూ |
 నికణోదంబలుమూజెఱుగుటకుయత్త్వంచున్భుళీశకిలే |
 మికిశేర్వంబుస్వభావసిద్ధమగుజుమ్మిసూర్యనారాయణ || २३.
 ము || జగతింగ్రేసుముసుచోద్యములఁగాంచన్నానుదాన్నెలవ
 స్తుగుగాబులైలియంగసెంచుమజిమెంతోయష్టసంసిద్ధులిగా
 గాగలుప్రాతిరిగోరుగానిమదిసర్వంఖల్వైదంబిప్పుయ |
 నుఁగడున్నాంతివహింపడేలజ్రిత్తంఫూసూర్యనారాయణ || २४.
 జా || అయ్యాయ్యాభవశోకముందలఁచియెట్లాత్మధ్యుతిన్నిల్పదు |
 స్వేయ్యేలాయహభోగవాంఘవైడమస్వేదాంతమూడున్నదా |
 యయ్యామానన్నతెల్పివ్యధముసుమాయామూఁగనాల్పున్న
 స్నేయ్యాబొపుగున్నప్రపోచెదవైతంప్రేసూర్యనారాయణ || २५.
 ము || భవదీయాప్రమినగోజభ్రక్యమృతముంబల్లాఱునాసించునా |
 కన్నరావగ్గనఁబెండ్లియన్నఁఱలిదేలాశుష్కవేదాంతత |
 త్వైవిచారంబుప్రతిక్షణంబుమదిలోఁగ్రోపిచిపీడించెడి |
 స్నేయియుందీప్రితవస్తువబ్బుటకుదబ్బుసూర్యనారాయణ || २६.
 జా || దైవతంబుంపుటయుక్తికాదుమజియైదైవతంబుప్రత్యక్షభా |
 వాతీతంబటుగానఁగ్రములుసేయన్నానరాచెంతయుణ |
 దైవతాదైవతసమంబుబ్రహ్మమనుచుఁధ్రుంబునిగోహియై |
 భ్యాతిస్సల్పినవాఁడెయుత్తముడుపంతాసూర్యనారాయణ || २७.
 ము || భుట్టిరాగీపనుకూలమైపయెడనాపజ్జన్మహావ్యాఘ్రము |
 నల్లినాలేగవలెంణెలంగుఁబ్రతికూలంబైనచోఁగ్రోదాడుపెం |

జిలువట్టుల్చుయపెట్టునన్న మఱిసీచిత్తానుసారంబుగా।

నిలసుఖిషితినాశముల్లుమగుదండ్రిసూర్యనారాయణ॥

ర. ३

ము॥ తృట్టియైనన్నదినీపయిన్ని లపలేనేకాదళీనిష్టానె।

న్నటికిన్నల్పగ లేనుద్ధరిషులమున్ననేనికేపుణ్యసం।

కథముల్చైబడ లేనుగానిభవళోకంబూడ్చరమ్మంచుని।

న్నిములంబిగ్గరఁబిల్చుచుండెనుదండ్రిసూర్యనారాయణ॥

ర. ४.

శా॥ యుక్తింజెప్పగ లేనుగానిమఱియెట్లోసివజప్రసంబుని

ద్భుక్తాధీనుదైవైనమసజగదాధారుండైవైయుంటివం।

చుకులైకుక్కలికేలనమ్మకొనినేనున్నాడనీవాడనా।

స్తకిన్నస్నిటుచేసినన్నరియొశాసూర్యనారాయణ॥

ర. ५.

ము॥ భళిరానాదగుపుట్టువ్రస్తుతియునప్రత్యక్షతనేవిక।

గ్రలయ్యాగరమున్నమానుభవమున్నన్నఅ్చుటన్వ్యాస్తపం।

బులుకావవ్యసుషుప్యవస్తనుమనంబున్నినమాగాననా।

కిలలోనన్చుమకంటెవేరుస్తితియేదిసూర్యనారాయణ॥

ర. ६.

ము॥ బ్రథచేసర్వజగంబుగ్గుననివిభ్రాంతింగదాయంటిద।

త్వ్యమెఱుంగంబనిపూనుకొంటనహజోన్నాదంబవశనన్నిబో।

లుమవశపండితమానికిన్ననుకనీలోకంబునందుష్టిలే।

శమునైనంగనజోలకుంటిబరమేశాసూర్యనారాయణ॥

ర. ७.

శా॥ జ్ఞాతంబైనపదార్థతుల్యమగునజ్ఞాతంబుదోతేరఁద।

ద్వాత్ప్రాప్యవికారమున్నతితిదజ్ఞాతంబునందోచుక్కే।

ఖ్యాతినాభ్యింతియనంబదున్ననుకజ్ఞేయజ్ఞానిజ్ఞాతృత।

త్వ్యతితంబగుభూమవిరావగుమవన్నాసూర్యనారాయణ॥

ర. ८.

ము॥ క్రమతనేహబలంబుతగ్గుచునుదాగాదొంటిమాడిస్విభో।

గములంబాందగఁగలేకపాటువడినత్తర్మంబులన్నయుబో।

క మత్తెష్టముగాలయాపనముగాక్త్వేటవేదాంతవా।

క్యములంబండితుడైనుమాదృషుడనంతాసూర్యనారాయణా॥ २८.

మ॥ త్తీతియందున్నగవారలెల్లభిత్తులైనీలెల్లరున్నత్తులై।

మతిరోదకిక్కనభూతసంచయములన్నత్వాలొతుల్యంబులై।

సతతానందమునాన్నాసంగమజియుష్టత్వదసంకీర్తనం

బతినిష్టమతనేనొనర్చుహైపుడయ్యాసూర్యనారాయణా॥ २९.

మ॥ తనువ్వన్నెల్వియువృత్తబీజములపొంతన్నాలసూత్క్రమం

బుననన్యోన్యముగారణంబులవ్యచుంబూర్వపరావస్థలా

స్వనరున్యస్తువిశేదమందకటుగానన్నేమనిత్వండసై।

కొనుచుటింబలుజన్నముల్చువనచత్రూసూర్యనారాయణా॥ ३०.

శ॥ అయ్యయేక్కడనున్నవాడవనుకంపాంభోధిసీకీర్తనం

బయ్యాగోకులుప్రేగునట్టుసలుపన్యత్తీంచునీదాసులా

సైయ్యంబొప్పగోబ్రోవకిట్టులుళ్ళమసైప్పంగనేలాత్వరా

న్నమ్యాలించిప్రమోదవిమ్మశ్రితబంధూసూర్యనారాయణా॥ ३१.

మ॥ అరయంగావిపరీతభంగినిమదిష్టానిష్టముల్చుపెదుఁ।

స్థిరతందుర్వ్యుసనంబులన్నిగులనస్సేమించుసత్కర్తుమం

దురహిన్యేసటగొల్పుచుండుమతిసంతుష్టన్వడిన్నల్చునా

గ్రిరచిత్తంబనుకూలశత్రువిదేకాంసూర్యనారాయణా॥ ३२.

మ॥ సులభాస్వదనమెట్టులబ్బునికనోర్మాచీబిలంబంతయా।

కలికొండంతనునట్టులాయువరయంగానల్పుమిథాత్రిలో।

పలభోగేచ్ఛమనంబుగావునరసాభాసంబుసంసారమా

స్ఫులలినాప్రిజ్ఞాడెత్తింగినిసైలుచుచుండున్నర్వ్యనారాయణా॥ ३४.

ఛ॥ పాముంజావదుకట్టయున్నియుగదన్నోర్తానుసారంబుగా।

సామర్థ్యంబునవస్తుశోధనయేడన్నంకాసమాధానము।

ల్పిమంబాందవుగానజ్ఞానమునడుష్టింజెందరాదెందునా

నాన్యమిసీపదభక్తియోగమునడప్పనూర్యనారాయణ॥

८५.

ఛ॥ నానేరంబులుసైచినీదుభదనానందంబజస్మంబునా

నర్మానంజేసిసమస్తలోకులనుసంతోషంబుధిన్నంచునా

ద్వానొర్యత్తావితాప్రభావమిడిన్నాపాదుచున్నావుగా।

యేనీయష్టిక నెట్లుశీర్చుగలనొర్యిసూర్యనారాయణ॥

८६.

మ॥ కరుణాగంటికిష్టప్పాలికననుంగాపాదుచున్నావునీ।

ఖిరుదుంజైల్మనుల్లాక బాంధవుడనీవేదేవదేవుండవం।

చురహిన్ని న్యజియించుచునగతిలోసాంపారనికీరిసు।

స్థిరతంజాపెదవ్రిభోణమున్న వఱకుస్త్రిసూర్యనారాయణ॥

८७.

ఛ॥ ఛాయోహకమర్థాధినాయకనమున్నార్థంబునికున్నవా।

మేయాయిజలినికువందనమున్నామిసీకుదండంబునా

ద్వేశుసీకుజోహరపారికరుణాభీసీకుసాష్టాంగమో।

పూశాయమ్యామతిసీకుమ్మేక్కిదిగొసీకోసూర్యనారాయణ॥

ఛ॥ స్తోవైనెంతయుభక్తితోశతకమున్నే సిద్ధుమావ్యాప్తిచే।

సీపొంత న్యగియించియుస్తుమత్రిగోకీశత్యమంబాంగినా।

ట్లోపుస్తప్రియ మేటిసంతసముతోనున్నాడనాతప్పులా

సైపున్నాపునుసైచిపోపునముదండ్రిసూర్యనారాయణ॥

८८.

మ॥ నిమవీష్టింపనికన్నుదోయిమతియుస్త్రిపూజలన్నేయజ్ఞా।

లనిపూస్తాబులునీమనామమునుబల్కాంబోనినొర్యీకుమ్మే।

క్రునిశీర్షంబుభవచ్చరిత్రసుధవేడక్కన్నోర్యీలఁగాలేనివి।

గీతినిమంగొల్పొనిజన్మమోమకురతండ్రిసూర్యనారాయణ॥

८९.

८४

సూర్యనారాయణశతకము

మ॥ అదయంగాసకలప్రస్తుతిపునాశాద్వాగసారంబించి
ల్పాఅనాశక్తికొలందిజ్ఞాచితుదక్కిష్టాభిగ్రేహింటిసం
సరాంభాధిగదరింపజేయటకుయుషుద్ధుక్కిరక్కస్యచిగా
సరలోకంబునలేవపాయమనియన్నాసూర్యనారాయణ॥ ८०८.

ఆ. నారాయణదాసుడు.

26158
25.8.73

